

ОЦЕНКА НА ЕКОЛОГИЧНИЯ РИСК И УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ

Код на специалността: 114 – редовно обучение; 414 – задочно обучение

Обучението на магистърска степен по „Оценка на екологичния риск и устойчиво развитие“ има за цел да подготви висококвалифицирани специалисти, които да организират и контролират дейностите по оценка на екологичния риск в следствие миграцията на замърсителите в околната среда и да планират, организират или контролират изпълнението на подходящи дейности за минимизиране на този процес, посредством адекватното управление на отпадъци (промишлени и битови), управление на качествата на водите и почвите.

Магистратурата е разработена с цел придобиване на комплексни знания в различни области на приложната екология (оценка на екологичния риск, екотоксикология, биосензори и биоиндикатори) и опазването на околната среда (управление на отпадъци, управление качеството на водите, управление качеството на почви) и свързаното с това прилагане на принципите за устойчиво развитие. Изпълнението на тази цел се базира на умелото съчетаване между специализирани практически упражнения и използването на общоприети математически модели в предвидените курсове, което ще позволи представянето на методологията при осъществяването на адекватен избор на мерки за управление качествата на околната среда. Тази профилираност на магистратурата ще позволи качествена подготовка на магистри-еколози със сфера на реализация както в производствения, правителствения и неправителствен сектор, така и при провеждането на научни изследвания.

Магистърът по „Оценка на екологичния риск и устойчивото развитие“ ще придобие задълбочени теоретични познания при: определяне на екологичния риск в екосистемите, в зависимост от концентрацията, дозата и пътя на експозиция на организмите към съответните замърсители и произтичащия от това екотоксичен отговор; управление на качествата на водите и почвите, съобразно предварително приети критерии, съобразени с тяхното целево използване, действащата национална нормативна база или директиви на Европейския съюз. Тези знания ще се надграждат и посредством прилагането на сравнителен подход между подходящи методи за пречистване на тези природни системи в случаи на тяхното замърсяване, както и прилагането на ефективни мерки за манипулиране техните качества, което ще позволи имобилизиране на замърсителя, намаляване на неговия екотоксичен ефект и/или повишаване на продуктивността на екосистемата като цяло; управлението на отпадъци, което ще позволи минимизиране на екологичния риск за близките екосистеми, както и съпътстващо оползотворяване на ценни компоненти от тях посредством използването на нискоенергийни и нискоемисионни биотехнологични методи; базови познания в областта на устойчивото развитие.